

Рецензия на Докторантски труд на
Живка Бойкова Маринова на тема:

**ТРАДИЦИИ, ПРИЕМСТВЕНОСТ И СЪВРЕМЕННИ ПРАКТИКИ В
АТЕЛИЕТАТА ПО ЖИВОПИС В НАЦИОНАЛНАТА
ХУДОЖЕСТВЕНА АКАДЕМИЯ. ВЛИЯНИЕТО НА НЯКОИ
СОЦИАЛНИ И ПОЛИТИЧЕСКИ ФАКТОРИ ВЪРХУ БЪЛГАРСКАТА
ЖИВОПИС ПРЕДИ И СЛЕД 1989 ГОДИНА**

от проф. Божидар Бояджиев, р-л на Ателие № 5, катедра „Живопис“, ФИИ,
НХА

Докторантският труд на Живка Бойкова Маринова съдържа увод, две основни глави, в които е изложено главното съдържание на труда, заключение и библиография в общ обем от 208 страници. Към него са добавени три подробни приложения с общ обем от 203 страници, които съдържат творчески биографии на коментирани автори, подбрани художествени произведения и интервюта с актуалните ръководители на живописни ателиета в катедра "Живопис" на НХА. Последните са почти безценни, защото макар и субективни са едва ли не единствените източници за информация, свързана със така наречената "система на ателиетата", характерна за катедра "Живопис" днес в противовес на тази на "курсовете". Докторантката има изискваните публикации по темата на докторантурата. От пръв поглед прави впечатление ясната структура на труда и неговите логично подредени съдържателни части. Научната стилистика на езика е лишена от претенции, трудът се възприема ясно и дори увлекателно.

В избора на темата личи склонността на докторантката към социално-политическата тематика и връзката ѝ с процесите в културата, в частност с тези на живописиста и особеностите на нейното преподаване. Живка Маринова е завършила живопис с отличие и нейният интерес е насочен именно към нея, но през гледната точка към възникването, развитието и особеностите на образователния процес и неговите институции и това много ясно личи в анализа на съответни автори, произведения и характерните

черти на професионалното израстване, мислене и разбиране. Докторантката произхожда от Ателие № 50 на катедра "Живопис", завършила е при проф. Светлин Русев и познава много добре средата в която израства, което личи и в обстоятелствените и изпълнени с пиетет редове, посветени на Ателие № 50 и неговите ръководители.

Уводната част въвежда в характерните особености на изследването. Ясно е заявена темата, целите и задачите изтъкват смисъла на изследването, защитена е методологията на работа. Методологическият инструментариум, неговото ясно заявяване и последователно провеждане дават основание да се разберат както посоката на изследването така и осъзнатото осмисляне и самопреценка на изследователската работа. Комплексният характер на проучването допуска комбиниране на различни методи на анализ. Става дума за такива, които навлизат в условията на творческата и социалната среда на епохата и други, които оперират със стилистическите и други характеристики на творбите, които се съпоставят в дисертацията. Биват идентифицирани социологическия метод, сравнителния анализ, формалния анализ и някои елементи на иконографския анализ. Авторката разкрива възможните източниците на информация и техния характер, частичната им полезност в дадения случай и споделя трудностите около съставянето на поясна картина на случилото и случващото се в специалност "Живопис". Това оправдава позоваването на разказите и свидетелствата на актуалните и живите участници в образователната дейност на катедра "Живопис", което неизбежно води в определени моменти до някаква степен на специфична "неточност". Разбира се, Живка Маринова няма претенцията за абсолютна истина. Тя неизбежно търси нейните сегменти според мненията и позициите на живите свидетели. Като се вземат под внимание и така наречените „уговорки и уточнения“, които заздравяват аргументите в полза на именно така разгърнатата обхватност на труда, мисля, че са налице както ясната рамка на изследователските дейности така и ясната рамка на очакванията от изследователското усилие.

